

Titlu original (eng.): Love or Nothing

KAY HOOPER

Iubire sau nimic

Traducerea și adaptarea în limba română de:

MIHNEA COLUMBEANU.

Editura și Tipografia

ALCRIS

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
HOOPER, KAY

Iubire sau nimic / Kay Hooper

Traducător: Mihnea Columbeanu

București: Editura și Tipografia Alcris, 2018

ISBN 978-606-736-216-9

I. Aurelian Micu (Editor)

II. Alexandra Piripitsis (Redactor)

821.111.31=135.1

Colecția „ROMANTIC“

vă recomandă ultimele apariții din
colecția "ROMANTIC"

1036	Margie Brown	- Adevăr sau provocare?
1037	Laura Brid	- Amintiri dureroas
1038	Johanna Philips	- Zâmbet printre lacrimi
1039	Rosemary Carter	- Ferește-ți inima
1040	Grace Goodwin	- Bărbatul primei iubiri
1041	Ann Josephson	- Chemarea destinului
1042	Erica Sommer	- Arc peste timp
1043	Iris Andersen	- Chipul trecutului
1044	Anne Murray	- Răzbunare amară
1045	Olivia Harper	- Dragostea în cușcă
1046	Judy Gill	- Cântecul sirenei
1047	Donna Kauffman	- Prietena mamei lui
1048	Martha Vincent	- Valul amintirilor
1049	Marge Smith	- Pentru dragostea ta
1050	Charlotte Hughes	- De ce m-ai părăsit?
1051	Madeline Harper	- Colierul venetian
1052	Kathy Rung	- A început la Londra
1053	Caitlin Clark	- Tu, iubita mea
1054	Catherine Mulvany	- Acvamarin
1055	Deborah Smith	- Dragoste fără speranță
1056	Mary James	- O propunere surprinzătoare

Capitolul 1

Era înalt. Ruth observase din prima clipă. Capul și umerii i se distingeau deasupra tuturor celorlalți invitați în apartamentul Guadalquivir al hotelului Sevilla, unde compania Iberia International Airlines organizase o recepție promoțională.

Ruth stătea lângă fereastră, intenționat izolată, privind spre unul dintre cele șapte poduri construite pentru a asigura accesul la Sevilla Expo. În momentul sosirii lui se întorsese, parcă silită de o forță mistică. Ochii li se întâlniseră, iar degetele lui Ruth strânseseră mai tare piciorul cupei cu șampanie – un gest defensiv, ca întotdeauna când atrăgea atenția unui mascul arătos.

Actualmente, în viața ei profesiunea era pe primul loc, iar ochii i se îndreptară instinctiv dinspre necunoscut către partenerul ei, Steve Cannock, aflat în cealaltă parte a încăperii. Acesta nu-i oferi niciun sprijin. Și pentru Steve

meseria era mai importantă decât distracțiile, dar în seara aceea făcea o excepție. Ruth punea totul pe seama febrei Expoziției, Steve fiind cucerit de frumusețea unei superbe stewardese. Părea să fi uitat că se aflau acolo ca să lege relații la nivel european pentru agenția lor și se delecta flirtând.

Ruth se întoarse din nou spre fereastră, în timp ce străinul părea să se îndrepte către ea. Da, era posibil să fie o relație utilă, dar Ruth simțea cumva că îi putea crea complicații nejustificate.

– Femeile frumoase, cu părul negru ca pana corbului, care nu circulă la petreceri, îmi inspiră o fascinație puternică, se auzi din spatele ei un glas onctuos. Nu păreți să vă plicsitiți și, cu o asemenea rochie, sunt convins că nu sunteți nici timidă...

Întorcând capul, Ruth apucă să-i vadă ochii întunecoși și calzi admirându-i rochia neagră scânteietoare care i se mulară pe trupul zvelt. Bărbatul zâmbi, cu o expresie indiferentă, care o făcu să se destindă.

– Dar poate nici nu sunteți reală, cum în acest moment nu este nimic altceva în Sevilla. O fantezie creată pentru a scoate din minți oamenii cu capul pe umeri.

Ruth râse, cu ochii albaștri strălucind de amuzament.

– Cu asemenea texte, mă întreb cât de real sunteți dumneavoastră.

Privirile li se întâlneau din nou și, din cauza apropierii, Ruth nu-i mai putu evita ochii. Ciudat, nici n-o dorea. Era un bărbat aparte.

– De unde ați știut că sunt englezoaică? întrebă ea încet. Expresia lui deveni mai gânditoare, iar colțurile gurii precis conturate i se arcuiră într-un ușor zâmbet misterios.

– *Duende*, spuse el încet. Aveți un spirit anume, imposibil de definit, cu care sunt înzestrați numai cei mai buni poeți spanioli, dansatorii de flamenco și pictorii.

Ochii lui Ruth se dilată. Nu-și putu stăpâni un surâs.

– Dar de unde știți că nu sunt poetă, dansatoare de flamenco sau pictoriță?

Cu un zâmbet cât se poate de iritant, bărbatul răspunse:

– Știu. Dacă ați fi, nu v-ați afla aici.

Privirea i se abătu spre luminile expoziției, care licăreau în depărtare, multicolore.

– Fauna exotică a lumii este acolo, defilând în văzul întregului univers, pe când dumneavoastră sunteți aici...

– Deci, nu pot fi decât englezoaică? îl tachină ea.

Înclinând capul, necunoscutul îi șopti la ureche, pe un ton săcâitor:

– Deci, sunteți.

Vorbea de parcă acest lucru ar fi înzestrat-o într-adevăr cu o calitate greu de definit.

– Și dumneavoastră, *senor*, e clar că sunteți un mediteranean cu sânge cald în vene, dar...

Se întrerupse, cu o lucire răutăcioasă în ochi.

– ...sunteți...

Își lăsa privirea să-i alunece din cap până-n picioare.

– ...îndrăznesc să spun... mai înalt decât majoritatea celorlalți.

Bărbatul râse, luându-i mâna pentru a o săruta ușor.

– O particularitate a vieții face ca, de când cu deschiderea Spaniei spre turism, media de înălțime a națiunii noastre să fi crescut considerabil. Odinioară, eram țărani care mâncau o dată pe săptămână. Acum, avem bucuria de a mânca zilnic.

Vorbea pe un ton vesel și ironic, iar Ruth nu-și putea stăpâni râsul.

– Dar asta nu explică statura dumneavoastră, îl tachină ea. N-ați fost niciodată țaran, sunt sigură.

Necunoscutul râse încetișor.

– Atunci, poate că statura mea se datorează faptului că încerc să ajung la stele.

Continua să-i țină mâna și i-o ridică din nou la buze, atingându-i abia simțit dosul palmei.

– *Querida*, șopti el. Cred că astă seară am prins în sfârșit una.

Încet, Ruth își retrase mâna dintr-a lui. Avea o atingere caldă și blândă, asemenea incredibililor lui ochi, adumbriți acum de o stare pe care Ruth o recunoștea, dar n-o putea respinge în niciun fel. Simți atracția fizică și, în mod remarcabil, nu făcu niciun efort de a o înfrunta. Crezuse că încă mai era marcată de desfacerea logodnei, imună la asemenea flirturi, dar acest om îi făcea curte cu o artă rafinată, irezistibilă. Însă trebuia să-i reziste, fiindcă se

afila în Sevilla, o Sevilla nouă și sclipitoare, care sfida orice credibilitate.

Cu un surâs șovăitor, întoarse capul, sorbind șampanie și privind pe fereastră. Un spectacol cu fascicule laser, pe malul lacului, lumina cerul catifelat al nopții andaluze. Acolo se ascundeau toate secretele vieții și ale universului. Viitorul și trecutul lumii se adunaseră pe o insulă, spre a fi văzute și contemplate cu uimire. Existau acolo construcții care sfidau legile gravitației, fântâni arteziene și cascade de apă rece care, noaptea, ofereau priveliști multicolore și strălucitoare, umplând inima de palpitațiile emoției.

Ruth avea toate acestea ca să-i umple și ei inima, dar pe moment nu se putea gândi decât la străinul care plecase de lângă ea. Îi simțea lipsa, ceea ce o puneă pe gânduri.

Dintr-o dată, paharul gol îi fu luat din mână, înlocuit cu altul. Simți răcoarea băuturii proaspăt turnate și ridică privirea spre necunoscutul revenit alături.

– O luăm de la început? propuse el, încet. Fernando Serra.

Ruth zâmbi.

– Ruth Appleton, se prezentă ea.

Numai glasurile lor se auzeau în cameră. Numai ei erau prezenți. Ruth își umezi buzele uscate, simțind cum acel Fernando intra în lumea ei secretă, fără ca ea să aibă puterea de a-l opri. Voia să converseze firesc, despre serviciu și motivele prezenței tuturor acolo, așa cum ar fi făcut cu